

kommer an paa overordentlig stor Nøiagtighed, kan man ved at tage et Lokronestykke i den ene Haand og Brevet i den anden bedømme, om det overstiger den Vægt, det maa have. Jeg vilde ønske, at det maatte lykkes Finantsudvalget — som ogsaa har indstillet Sagen i Nar — at bevæge Finantsministeren til at lade udmønte 50-Drestykker. Sik man dem udmøntede, havde man der en Vægt af 5 Grammer. For Resten er Overgangen lettere for Vægtens Bedkommende, efter som et Kilogram netop er lig med 2 Bund. Med Hensyn til Slademaal skal jeg i Forbigaaende gjøre en Bemærkning om Hartkornsmålet. Det forekommer mig, at dette ikke har det Ringeste at gjøre med Meter-systemet. Jeg synes, at man meget godt kan lade det blive, som det er, naar man blot inddeler dette Hartkornsmål i 10 Dele og disse Dele atter i 10; man vil ellers gjøre Landinspektøren og den Slags Folk overordentlig store Bryderier til ingen Verdens Nytte. Disse $\frac{1}{100}$ Hartkornsmål burde da naturligvis have et andet Navn end Album. Man kunde oversætte det paa Dansk ved Hvid, og Oprindelsen til Navnet Album er jo vel den, at man paalagde et Sordestykke af den Svørrelse en Hvid i Skat. Jeg skal ikke nærmere omtale Nummaalene. Det er ikke vanskeligt at danne sig en Forestilling om, hvorledes disse Maal ville blive, da 1 Liter paa det Nærmeste er 1 dansk Pot. — Svørgt skal jeg ikke nærmere gaa ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, men henholde mig til, hvad jeg strax sagde, at man aldrig uden Nødvendighed bør anvende Lovgivningsfager, og jeg vilde ønske, at man heller ikke her besluttede sig til at sætte en Lov som denne i Kraft, inden man saavidt muligt sikrede sig Befolkningens Tilslutning til den. Da det nuværende Folketing blev valgt, tænkte Ingen paa noget Saadant; ellers var det ikke usandsynligt, at Meter-systemet ogsaa havde spillet en Rolle. Jeg antager nu ikke, det er muligt at faae denne Lov gennemført i denne Samling.

Efter den officielle Udtalelse, som er det Gnefte, man har at rette sig efter, skal Samlingen jo slutes i overmorgen, men jeg tror dog, at man altid skal arbejde uden Hensyn til, om Samlingen bliver sluttet før eller senere, og jeg mener derfor, at vi skulle overveie Sagen saa nøie som muligt. Naar vi da her have overveiet Sagen, kunne vi i Mellemtiden inden næste Samling tale med vore Vælgere derom, og jeg vil meget tilraade, at man ikke søger at gjøre det Indtryk paa Vælgerne, at dette er Noget, som de skulle modsætte sig, thi jeg tror, at man før eller senere kommer til at indføre dette System. Jeg skal derfor slutte med at udtale det Ønske, at dette Lovforslag maa finde en meget nøiagtig Prøvelse i dette Thing, jeg haaber i et eventuelt Udvalg, og at der da kan blive givet Folk Lei-

lighed til at gjøre sig fortrolig med det, inden det videre fremmes.

Th. Nielsen: Med den sidste Udtalelse, som den ærede sidste Læser fremkom med, kan jeg samstemme, men jeg har ganske vist den Forestilling, at vi, dersom man vil gaa den Vej, han anbefalede, nemlig at man vilde erkjendige sig om, hvorvidt Vælgerne ere med, vilde komme til at vente adskillige Dage, ja endog Nar, inden vi fik Lovforslaget. Jeg antager iøvrigt, at vi paa den Maade aldrig ville faae det, thi jeg tror, at der, naar vi endelig ere komne saa vidt, at Vælgerne ere med, er oprundet et helt nyt System, (Modsigelse), eller maatte bliver man da staaende ved det gamle. Det ærede Medlem fremkom med et Par Udtalelser, som jeg skal imødegaa, inden jeg yderligere udtaler mig om Lovforslaget. Han sagde for det Første, at Finantsudvalget paa en Maade havde bundet sig i denne Sag, idet det skulde have erklæret sig derfor, da Ordføreren paa dets Begne havde sagt, at man var for Systemets Indførelse. Dette er ikke rigtigt, i det Mindste er det det ikke for mit Bedkommende, og jeg kan egentlig heller ikke tro, at der, i hvad der er sagt af den ærede Ordfører, skulde ligge, at Finantsudvalget som saadant delte Ønsket om, at dette System skulde indføres i Fremtiden; thi det er ikke, mig bevidst, behandlet i Udvalget i den Tid, hvori jeg har været der, paa en saadan Maade, at Udvalget har givet sin Tilslutning dertil. Den ærede sidste Læser sagde endvidere, at den svenske Rigsdag havde henvendt sig til den svenske Konge om ogsaa at faae Systemet indført i Danmark (Bajer: Nei, i Sverig!). Ja, det skulde indføres i Sverig, men der skulde ogsaa udøves et Tryk herovre. (Bajer: Det er en Misforstaaelse!) Saaledes forstod jeg den ærede Læser, og saaledes have Fleve opfattet ham, men er det urigtigt, skal jeg ikke dvæle videre derved. Jeg vil kun sige, at naar det ærede Medlem af skandinaviske Grunde, som han før talte om, vilde have Loven indført, har det ingen Betydning for mig. Han kom da ogsaa til at udtale, at det navnlig var de internationale Grunde, som talte for Lovforslaget. — Jeg skal derefter vende mig til selve Lovforslaget. Der er et Ordsprog, som siger, at ikke alt Gammelt er slet, og at ikke alt Nyt er godt. Det forekommer mig, at Forsvarerne af denne Lov se paa vort gamle Maal- og Vægt-system, som om det var slet, og som om det nye ubetinget var godt. De kunne slet ikke se noget Godt ved det gamle; de kunne kun se Forvirring; ja, man har endog hørt Udtalelser i det andet Thing, der gif saa vidt, at man sagde, at de Fleste ikke havde Begreb om, hvorledes en Skjæppe og de forskjellige Løndemaal se ud. Jeg har nu en anden Opfattelse; jeg har for min Part et ganske godt Begreb om, hvorledes Skjæpper og Lønder se ud — endog de forskjellige Slags Lønder — og jeg